

(2003/C 268 E/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0670/03**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie**

(7 maart 2003)

Betreft: Tol op de ringweg rond Athene

De hoogte van het tolgeld voor de ringweg rond Athene en het forfaitaire karakter ervan, zoals onlangs bekendgemaakt door de firma die de weg aanlegt en gaat beheren, hebben tot gerechtvaardigde protesten bij de toekomstige gebruikers van de ringweg geleid. De burger/gebruiker zal een hoog bedrag aan tolgeld moeten betalen, ongeacht de lengte van het door hem of haar afgelegde traject. Met de voorgestelde prijsstelling wordt het voor burgers onmogelijk de ringweg voor relatief korte ritjes te gebruiken.

In het contract tussen de Griekse regering en het uitvoerend consortium wordt bepaald (artikel 50.1.3) dat de aannemer de mogelijkheid heeft het tolgeld te verhogen, respectievelijk te verlagen afhankelijk van de categorie voertuigen en de afgelegde afstand. In richtlijn 93/89/EEG⁽¹⁾ staat dat onder tolgeld wordt verstaan „de betaling van een bepaald bedrag dat wordt geïnd voor een door een voertuig tussen twee punten van een infrastructuurvoorzieningen afgelegd traject en dat is gebaseerd op de afgelegde afstand en op de categorie van het voertuig”. Gaat de Commissie, tegen de achtergrond van het bovenvermelde, contact met de Griekse regering en de aannemer opnemen teneinde te komen tot een gunstiger en flexibeler prijsstelling, zodat het doel van de met EU-middelen medegefinancierde ringweg rond Athene, d.w.z. verbetering van de dienstverlening aan de burger, wordt verwezenlijkt?

⁽¹⁾ PB L 279 van 12.11.1993, blz. 32.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(10 april 2003)

De communautaire rechtsgrond voor het heffen van belastingen, tolgelden en gebruiksrechten op vrachtwagens van meer dan 12 ton is Richtlijn 1999/62/EG⁽¹⁾. Er moet worden onderstreept dat de heffing van tolgelden op voertuigen van minder dan 12 ton niet onderworpen is aan de voorschriften van Richtlijn 1999/62/EG aangezien dergelijke tolgelden buiten het toepassingsgebied van de richtlijn vallen.

Binnen het toepassingsgebied van bovengenoemde richtlijn, die in de plaats is gekomen van Richtlijn 93/89/EEG van de Raad van 25 oktober 1993 betreffende de toepassing door de lidstaten van de belastingen op sommige voor het goederenvervoer over de weg gebruikte voertuigen en van de voor het gebruik van sommige infrastructuurvoorzieningen geheven tolgelden en gebruiksrechten, zijn de basisbeginselen voor de heffing van tolgelden onveranderd gebleven. Zoals door het geachte parlementslid aangestipt wordt tolgeld in die richtlijn gedefinieerd als „de betaling van een bepaald bedrag dat wordt geïnd voor een door een voertuig tussen twee punten van een infrastructuurvoorzieningen afgelegd traject en dat is gebaseerd op de afgelegde afstand en op de categorie van het voertuig”. Het is dus duidelijk dat de heffing van een vast bedrag, ongeacht de afgelegde afstand, uit het oogpunt van de communautaire wetgeving vragen doet rijzen die moeten worden beantwoord.

De Commissie zal contact opnemen met de Griekse autoriteiten om dit punt op te helderen.

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtvoertuigen, PB L 187 van 20.7.1999.

(2003/C 268 E/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0671/03**van Caroline Lucas (Verts/ALE) aan de Commissie**

(7 maart 2003)

Betreft: Chemische proeven

In zijn resolutie over het Witboek „Strategie voor een toekomstig beleid voor chemische stoffen⁽¹⁾” verzocht het Parlement om „onmiddellijk beschikbaar stellen van meer gelden voor de snellere

ontwikkeling en validering van nieuwe, wetenschappelijk gefundeerde, erkende en gestandaardiseerde alternatieve proeven om bij de tenuitvoerlegging van het nieuwe systeem dierproeven te vervangen". De wijze van financiering van de ontwikkeling en validering van nieuwe proeven is echter vaak weinig transparant, met name waar het gaat om bijdragen van de lidstaten.

Kan de Commissie nader verklaren welke middelen thans voor de ontwikkeling en validering van nieuwe proeven zonder dieren zijn toegewezen uit elk van de volgende financieringsbronnen: 1) het zesde kaderprogramma, 2) het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (ECVAM), en 3) de bijdragen van de lidstaten?

De regering van het Verenigd Koninkrijk beweert dat zij bijdraagt aan de ontwikkeling en validering van alternatieve methoden her en der in de EU, maar zij maakt niet duidelijk hoeveel zij bijdraagt en hoe de middelen zijn verdeeld. Kan de Commissie inzicht geven in de bijdragen van de lidstaten aan het door de EG gefinancierde onderzoek naar alternatieve testmethoden over het laatste jaar, met opgave van precieze cijfers voor elke lidstaat? Meer concreet, hoeveel geld heeft de Commissie het afgelopen jaar van het VK ontvangen als bijdrage in de financiering van de ontwikkeling en validering van nieuwe proeven zonder dieren?

(¹) PB C 140 E van 13.6.2002, blz. 552.

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie

(22 april 2003)

De ontwikkeling van alternatieve methodes zal worden gefinancierd uit hoofde van het zesde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoeksruimte en van innovatie (2002-2006). Twee specifieke onderdelen van het kaderprogramma zullen de ontwikkeling van nieuwe alternatieve testmethodes zonder dieren ondersteunen: de ontwikkeling van nieuwe in vitro tests ter vervanging van dierproeven (Thematische prioriteit 1 – Biowetenschappen, genomica en biotechnologie voor de gezondheid) (¹) en de ontwikkeling van alternatieve in vitro testmethodes en strategieën voor chemische stoffen (Specifieke activiteiten die een breder onderzoeksgebied beslaan – Beleidsondersteuning en anticiperen op wetenschappelijke en technologische behoeften) (²), waarvan de indieningstermijnen respectievelijk 25 en 12 maart 2003 waren. De Commissie zal financiële steun verlenen overeenkomstig het beginsel van medefinanciering, uitgezonderd voor de financiering van studies, conferenties en openbare aanbestedingen. Dit betekent dat een deel van de projectkosten door de aannemers zelf zal worden gedragen (Besluit nr. 1513/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het zesde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoeksruimte en van innovatie (2002-2006) (³), bijlage II, lid 2). Tot dusver werden geen projecten geselecteerd en de eerste cijfers over de eigenlijke projectfinanciering zullen niet beschikbaar zijn voor eind 2003.

Binnen Thematische prioriteit 1 bedraagt het indicatief budget, dat is toegewezen voor het gehele wetenschappelijk onderzoek in het kader van „Geavanceerde genomica en de toepassing daarvan voor de gezondheid”, voor de looptijd van het kaderprogramma 1100 miljoen euro, onder meer voor de ontwikkeling van alternatieven voor dierproeven en -tests. Verder bedraagt het indicatief budget, dat is toegewezen voor alle onderwerpen die vallen onder „Beleidsondersteuning en anticiperen op wetenschappelijke en technologische behoeften”, onder meer de alternatieven ter ondersteuning van het beleid inzake chemische stoffen, voor de looptijd van het zesde kaderprogramma 555 miljoen euro.

De grotere beschikbaarheid van alternatieve methodes heeft ten eerste te maken met de ontwikkeling van nieuwe methodes en ten tweede met de validering daarvan. De primaire verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van methodes berust bij de cosmetische en chemische industrie. De rol van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (GCO), via het Europees Centrum voor de validatie van alternatieve methodes (ECVAM), bestaat in het valideren van aldus ontwikkelde nieuwe methodes.

De financiële middelen die uit hoofde van het GCO-meerjarenwerkprogramma voor het ECVAM beschikbaar worden gesteld voor de periode 2003-2006 worden verhoogd tot 35,2 miljoen euro. Deze middelen worden momenteel niet beschouwd als een beperkende factor bij de validering van alternatieve

methodes. Indien de situatie echter verandert, is in de toewijzing van GCO-middelen de nodige flexibiliteit ingebouwd om te voorzien in de verschillende behoeften aan wetenschappelijke en technische bijstand voor de ontwikkeling en uitvoering van het communautair beleid, aangezien het budget voor het eigenlijke GCO-werkprogramma, in nauw overleg met de directoraten-generaal van de Commissie die er gebruik van maken, jaarlijks wordt herzien.

De bijdragen van de lidstaten tot de begroting van de Gemeenschappen worden niet opgesplitst en toegekend aan specifieke uitgavensectoren, zoals in de vraag zijn vermeld. Het is derhalve niet mogelijk deze specifieke vraag te beantwoorden.

⁽¹⁾ Meer informatie is beschikbaar op de website: <http://www.cordis.lu/fp6/lifescihealth.htm>.

⁽²⁾ Meer informatie is beschikbaar op de website: <http://www.cordis.lu/fp6/support.htm>.

⁽³⁾ PB L 232 van 29.8.2002.

(2003/C 268 E/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0688/03
van Joan Vallvé (ELDR) aan de Commissie

(7 maart 2003)

Betreft: Fytosanitaire maatregelen met het oog op de opsporing van de Mexicaanse en de oosterse fruitvlieg

De sanitaire kwaliteit van landbouwproducten is een voorwaarde voor de levensvatbaarheid van de handelsstromen. Ziekten en plagen kunnen de productiviteit in de landbouw aanzienlijk beperken. Sommige soorten fruitvliegen vormen wat dat betreft een groot probleem voor landbouwers, gezien de directe schade die zij aanrichten en de quarantainemaatregelen die in sommige gevallen dienen te worden getroffen.

Een duidelijk voorbeeld daarvan is de Mexicaanse fruitvlieg (*Anastrepha ludens* Loew), die sinaasappelen, mandarijnen, bittere sinaasappelen en ander soortgelijk fruit aantast. Deze vlieg legt haar eitjes onder de schil van rijp of bijna rijp fruit. De larven voeden zich met het vruchtvlies, zodat er tunnels ontstaan in het fruit, dat van de boom valt. Er verspreiden zich daardoor ook bacterie- en schimmelziekten.

De oosterse fruitvlieg (*Bactrocera dorsalis* Hendel) legt haar eitjes in het vruchtwefsel. De larven ontwikkelen zich in het fruit, dat zij vervolgens verlaten om zich in te graven op een diepte van 1 à 5 centimeter, waar zij zich tot volwassen insecten ontwikkelen. *B. dorsalis* verspreidt zich door de vlucht van de volwassen oosterse fruitvlieg, de wind en de manipulatie van door het insect besmet fruit door de mens. Oosterse fruitvliegen leggen hun eitjes in meer dan 175 soorten groenten en fruit. Daarvan kunnen er meer dan 100 worden aangetast. De meest voorkomende en meest geliefde soorten zijn *Citrus* spp, *Prunus* spp, appel, guave, mango, banaan, koffie en papaja. Daarnaast ook: *Annona* spp, ananas, witte sapota, sterappel, vijg, aardbei, passievrucht, avocado, enz. *B. dorsalis* brengt over de hele wereld enorme schade toe aan vlezig fruit.

Is de Commissie van plan, gezien de ernstige gevolgen die de verspreiding van deze plagen in de EU kan hebben, de fytosanitaire controles bij import in Europese havens te verscherpen, teneinde de mogelijke aanwezigheid van de oosterse fruitvlieg (*Bactrocera dorsalis*) en de Mexicaanse fruitvlieg (*Anastrepha ludens*) op te sporen in uit de Verenigde Staten, inzonderheid Californië, afkomstige citrusvruchten, zodat kan worden voorkomen dat deze vliegen zich in de EU verspreiden, hetgeen een verwoestend effect zou hebben op de productie van citrusvruchten, met name in Spanje?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(15 april 2003)

De Commissie is op de hoogte van de ontwikkelingen met betrekking tot de twee niet-Europese fruitvliegen *Anastrepha ludens* (Loew) en *Bactrocera* (*Dacus*) *dorsalis* Hendel in de Verenigde Staten, in het bijzonder in bepaalde citrusteelgebieden in Californië.